

[Gammelgaard]

det kan jeg altså nu forstå at det gør, og at vi snart får nogle nye resultater derfra.

Det, der er spørgsmålet, når datagrundlaget bliver mere og mere udbygget, og når det kommer til at stå mere og mere klart, hvor stort problemet er, er, hvad man så vil gøre rent politisk. Der kunne jeg godt ønske mig, at man ville gøre sig nogle egentlige konkrete overvejelser i regeringen med hensyn til løsning af de store problemer, som er nævnt i beslutningsforslaget. Man kan ikke blot henholde sig til, at datagrundlaget er i orden, og at der kommer den ene beretning efter den anden; man må også begynde at drage politiske konsekvenser af de oplysninger, som kommer frem.

Her er det det konservative folkepartis ønske, at man på skattensiden sikrer en betydelig lettelse af indkomstbeskatningen, bl. a. ved at forlænge proportionalstrækket og indføre en glidende skatteskala for den del af indkomsten, som ikke omfattes af proportionalbeskatning.

Hvad angår de indkomstafhængige ydelser, bliver man ganske enkelt nødt til at se på disse i den sammenhæng, som her er nævnt. Det betyder, at man for folkepensionens vedkommende, hvis man vil løse dette meget alvorlige problem, må forberede en reform, således at der udbetales en ens skattefri folkepension til alle. Det er i øvrigt noget, som tidligere har været lovet. Det var tanken, at midlerne fra den sociale pensionsfond skulle bruges til at påbegynde denne reform, og jeg håber så sandelig, at man stadig overvejer i regeringen, hvorledes man kan få gennemført en ens skattefri folkepension til alle. Man kan se af det eksempel, der er nævnt, og som ikke kan modbevise – socialministeren har ikke kunnet gøre det, og det er naturligvis heller ikke blevet gjort her i dag – at en folkepensionist, der har bare en lille bitte indkomst ved siden af folkepensionen, får beskattet denne ekstra indkomst med over 100 pct.

Man bliver også nødt til at kigge på daginstitutionsreglerne, så betalingen her i højere grad kommer til at variere efter driftsudgifternes størrelse og antallet af benyttede timer og i mindre grad efter forældreindkomsten. Hvad angår børnetilskuddene, må man nødvendigvis gå ind i overvejelser om, hvorledes de kan udbetales mere indkomstafhængigt. Ligeledes er det med hensyn til uddannelses-

støtten efter vor opfattelse faktisk umoralsk, at det stadig væk er således, at forældreindkomsten har indflydelse på denne støtte, og at de uddannelsessøgendes egen indkomst, altså deres egen arbejdsindsats, giver nedslag i uddannelsesstøtten.

Boligsikringsproblemerne må løses efter samme retningslinjer, som vi har nævnt, hvad angår de andre indkomstafhængige offentlige ydelser. Og man må nødvendigvis også se på dagpengesystemet. OECD har jo påpeget, at ikke mindst problemerne omkring dagpengesystemet er ret så væsentlige, hvis vi skal klare vor økonomiske situation. Det er i virkeligheden det, det drejer sig om. Det er de økonomiske problemer, vi har her i landet, som skal løses, og dem får vi ikke løst, førend det bliver mere fordelagtigt at forøge sin indkomst end nu.

Jeg vil være meget interesseret i at høre, om ministeren har konkrete betragtninger med hensyn til, hvad man agter at gøre for at løse de alvorlige samspilsproblemer, som lovmodelrådet og andre gang på gang har påvist absolut findes.

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard):

Regeringen mener naturligvis ikke, at alle disse problemer er løst. Som jeg også sagde i mine første bemærkninger, er vi klar over, at der både er nogle samspilsproblemer og nogle problemer med skatteskalaen, og vi har for længst bebudet, at vi gerne vil deltage i en skattereform. Men vi er nødt til at sige, ligesom det blev nævnt af den radikale ordfører, hr. Bernhard Baunsgaard, at det kræver, at man også er villig til at finde midler til at finansiere disse reformer. Hr. Bernhard Baunsgaard var så fin, at han ikke udtalte ordene, men sagde, at man også måtte gribe ind på områder, hvor man ikke kunne lide at gribe ind.

Der er ingen tvivl om, at hvis man skal forøge proportionalstrækket, sådan som de konservative og de radikale ønsker det, så er man i hvert fald nødt til at tage fat på de skattefrie renteindtægter. Det har jeg forstået at de radikale er parate til, men jeg har hidtil savnet tilslutning til denne tankegang fra de konservative, og jeg ser ikke, at de konservative i dag har bidraget med mere konkrete forslag til, hvordan man skal finansiere disse reformer.